

בין השיטין

הלך-רוח עמד למאמר להתרנם באור-
 פיוציון הבונדאי בורשה (פאלקסצייפונג-
 גלי 297) — על כל פנים מצאו להם
 המעתיקים פנכת-שיירים נאה ללחכה
 כאות-נמשם. הנני חוזר: כאות-נמשם
 ממש, כי משקבלתי את המקור לתר-
 נום נלה לי, כי הבונדאים עשו במאמר
 כבתוך שלהם ויצאה מתחת ידם מלאכה
 בתכלית התרמיה. ולדונמא יובא כזה:
 משתי הנוסחאות:

ס ק ו ר

לאלפים איש — נקבע משטר
 חיים של 25 גרוש לשבוע — סהר
 חיים, רשמי של רעב, קצף ובזיון, וזה
 לא בהיותם אסירים חיה אלא בהתהלכם
 חפשים בתוך עיר הוסה, חיה ולכאורה:
 גם עליזה למדי, — צריך לשים לב
 למספר טורפים הרעת ולטורפים למחצה
 שנפגשים לך עכשיו תכנות כרחוב,
 וככל התאספות של פועלים.

א י ז

האמנם יש טעם ותוכן להמשיך גם
 כשקט ובהבלנה — — ער שחלק הארץ
 מצבור העובדים יהפך למטרפים או
 לאינולידים מוחלטים?

א י ז

בתוך ההסי הציוני היו רק שתי הצעות:
 רציניות להצלת המצב: האחת של ולטש
 וציוני גרמניה: יציאה מאורגנת של
 העורפים והשניה של הסתי העובדים —
 תכנית העבודות הצבוריות (אפשר להעיד
 ולקרוא גם לתכנית ולטש רצינית —
 אם היתה בה גם בחינה מוציאלית או
 הכרה ציונית — זאת היא שאלה אחרת).

א י ז

הפחד שהממשלה תסגור את העליה
 אינו ספחיד יותר כיה: היא סגורה כבר
 ועומדת.

נובמבר מאמר של ג. חנוך בשם, למצבי
 והננו מוציא אים מתוכו אילו מקומות.
 אכן, מלאכה קלה, וביחוד נקיה.
 דליח

בדברי גליון (שנינו) נתפרסם
 מאמרו של הח' ג. חנוך, למצבי. מאמר
 זה זכה לשמש אסמכתא במי חכרי
 הפרקציה בנאומיהם בבית-העליה, פורסם
 בנצות אריהקי היס אי אשר לבית הסתי
 אריתויסיני ועתה בא בקהל הבונדאים
 בתרנום ובכותרת צעקנית: תמונה
 מאי לקותה מתוך העתון הפלשתינאי
 דברי. אפשר כי הלך-הרוח של התיאשות-
 מתאום שנחה על בעל-המאמר היה,
 שלא כחמול-שלשום, אפשר שאותו

ת ר נ ו ס

החורבן הוא נורא והולך ומוסיף
 יום יוכ. הפחד יתקפנו לסראה הסמפר
 הרב של מטורפים ומטורפים למחצה
 אכולי-הרעב, סחוכרי העבודה הנפגשים
 תכופות ברחובות ובתי התה בתיא.

ועוד יותר נורא הוא החירבן בכפר:
 האכרים והפרדסנים העברים עשו יד אחת
 שלא להעמיק פועל עברי ואלפי פועלים
 שכורים בכפר הם נפוחי-רעב.

כל האושכות, כל הקבוצות הגרוכות
 והקטניות נהפכו לחורבה אחת. מספר
 סחריר של אינולידים ובעלי מום כרוניים
 נוראים.

אין לך פנה בכל הישוב היהודי
 שלא תהא עושה ימין עאוק ושלא ישתרר
 עליה יאוש איום, אכוכה מרה וא כורים
 לרעת.

בקונגרס דרשנו מאת ויצמן
 לקבל את הצעתו של רוכרט ולטש
 ולשלוח מן הארץ את סחוכרי העבודה
 סחררהאונים או לתת להם עכירה.

ראש ההנהיג עורך הדין סאקרי אשר
 בקשנו עזרה מידה עונה: אין כסף והוא
 שולח אותנו לממשלה האיית.

ושהממשלה יש לה תכנית לעשות
 דיסורמציה של עשרת אלפים פועל-
 אין זה יותר סוד.

מערכת פאלקסצייפונג לא נושה
 לכתוב מעל, הציטטות הנאמנות האלה
 במפורש: בעתון הציוני דברי, המופיע
 בתיא הננו מוצאים בגליון מ-21